

[Indenrigsministeren.]

saa let, for man kan jo bare tage for sig af de Kapitaler, der er i de enkelte Lande, der har den laveste Rentefod; Danmark kan bare tage og laane nogle Millioner Kroner i Sverige — saa er det hele jo ordnet. Jeg for min Del er paa dette Omraade altid villig til nøje at overveje, om Tidspunktet er inde til at føre udenlandsk Kapital ind i Landet, men jeg vil samtidig paa det bestemteste tage Afstand fra den Letsindighed, hvormed man behandler dette Spørgsmaal, ikke mindst i et københavnsk Dagblad, hvor man i disse Dage fører en Agitation under Devisen: Penge paa Fri-listen!

Det er overordentlig letsindigt at føre en saadan Agitation. I sin Konsekvens er dette — kan jeg for saa vidt sige — Fortsættelsen af den Politik, som Venstre altid førte: at naar det kneb, saa laante man. Det var saa herligt, det bragte over Vanskelighederne i Øjeblikket, det gjorde det hele saa let, det var Snapsen, man tog, og som man blev i godt Humør af, og jo bedre Humør man kom i, jo flere Snapse tog man. Hvad blev Følgen deraf? Det blev alle de Forpligtelser over for Udlandet, som vi nu skal staa inde for, alle de Forpligtelser fra Venstres Tid, som tynger os nu netop paa et Tidspunkt, hvor Danmarks Afsætningsmuligheder i Udlandet ikke længere er, som da disse Laan blev optaget.

Jeg kan derfor opstille disse Synspunkter: Der kan ikke gives nogen almen-gyldig Regel for, hvorvidt der i en given Situation, hvor Renten i Nabolandene er lavere end i Danmark, skal optages Laan eller ikke; det maa afgøres, idet man afvejer de mange forskellige Synspunkter, ogsaa det Synspunkt, at det, man laaner, skal man betale tilbage igen fra et Land, hvis Afsætningsmuligheder ikke længere er fri. Samtidig understreger jeg, at jeg er overbevist om, at den nuværende Regering ikke gaar ind i en saa letsindig Politik som den, der opfordres til, hvor man simpelt hen beder om bare at tage for sig af Retterne alt, hvad man kan laane, saa bliver det saa meget lettere for Danmark. Der kommer en Dag efter os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Uden at blande mig i den Renteb debat, der føres mellem den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Hasle, vil jeg gerne bemærke, at naar Indenrigsministeren i Dag taler om Letsin-

dighed i Forbindelse med Spørgsmaalet om Rente, kan vi sikkert alle huske en Periode, hvor den højtærede Indenrigsminister saa sandelig fandt det fantastisk let at behandle Renteproblemet i nedadgaaende Retning.

Saa gav den højtærede Minister mig et Tilbud. Han tilbød at begrænse sit Lovforslag fra at omfatte alle Lejligheder i København og Frederiksberg til kun at omfatte 1, 2 og 3 Værelsens Lejligheder (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Jeg har ikke bestemt sat den Grænse!) og spurgte, om Venstre vilde forhandle paa et saadant Grundlag, for saa var der Mulighed for, at der kunde komme noget ud af det. I det Øjeblik Ministeren brugte den Vending: „saa var der Mulighed for, at der kunde komme noget ud af det“, maa han have glemt den politiske Styrke, han sidder inde med, for Ministeren trænger ikke til min Bistand for at faa noget ud af det. Naar Ministeren imidlertid sætter Pris paa min Bistand, vil jeg gerne til den højtærede Ministers Tilbud sige, at jeg skal tage det under Overvejelse; men naar vi skal slutte en Aftale, skal det jo ikke være Ministeren alene, der skal bestemme, hvordan Aftalen skal lyde. Dertil vil jeg saa gerne føje, at jeg i Forbindelse med dette kræver, at der foretages Ændringer med Hensyn til den Vej, Ministeren hidtil har fulgt, i den Form, hvorunder han ønsker at fremme Boligbyggeriet. Vejen til at skaffe det fornødne Antal Lejligheder gaar ikke ad Ministerens Vej, og derfor er han ikke en Medarbejder, jeg paa dette Omraade kan acceptere og slutte Kontrakt med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det er vist rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at der var et vist Tidspunkt, hvor Renteniveauet her var særlig højt. I den Forbindelse vil jeg dog gerne sige, at jeg skal jo ikke forsvare Venstres Handlinger, men jeg ved i hvert Fald, at der fra min Side blev rettet Kritik mod det ud fra den Betragtning, at der paa det paagældende Tidspunkt kunde være naaet meget i nedadgaaende Retning ved fornuftige Toldforanstaltninger. Det, der er det karakteristiske, var imidlertid, at Renteniveauet under Venstres Regering var Udtryk for den Rente, der skulde betales her i Landet. Men der er ingen, der vil hævde, at den Diskonto, vi nu har, paa 4 pCt., er noget som helst virkeligt Udtryk for, hvad der maa betales i Rente her i Landet, og som jeg nævnte før, er det karakteristisk, at Landene omkring os holder et